

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 6.Pf.20.668/2025/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Mészáros Milán György ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Antal és dr. Czakó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czakó Mariann ügyvéd)

ügyvéd címe

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.21.622/2025/4. számú ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: felperes (5., 7. sorszám alatt)

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 27.500 (huszonhétezer - ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletével elutasította a felperes keresetét, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.150.000 forint perköltséget.

[2] Ítéletének indokolásában a teljes egészében pernyertes alperesnek megítélt elsőfokú perköltség vonatkozásában rögzítette, hogy az alperes által az iratokhoz csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján felszámított 3.282.375 forint ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte. Az volt az álláspontja, hogy az alperes által a megbízási szerződés alapján perköltségként felszámított 3.282.375 forint ügyvédi munkadíj nem áll arányban az alperest képviselő ügyvéd perben ténylegesen kifejtett tevékenységével, figyelemmel arra, hogy az alperest képviselő ügyvéd a perben egy érdemi ellenkérelmet terjesztett elő, továbbá egy 2 óra időtartamú tárgyaláson vett részt.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság részben változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, és mellőzze a perköltség fizetésére kötelezését. A másodlagos fellebbezési kérelme az alperesnek megítélt elsőfokú perköltség mérséklésére irányult. Az elsődleges fellebbezési kérelmével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az alperes tévesen jelölte meg a költségjegyzékében az ügyvédi munkadíj alapjaként a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés b) pontját, mert az (1) bekezdésnek nincs b) pontja, míg a 2. § megjelölése hiányos a pontos bekezdés megjelölésének a hiányában. Álláspontja szerint erre tekintettel nem

állapítható meg, hogy az alperes milyen jogcímen és milyen szabály alapján kéri a perköltségként érvényesített ügyvédi munkadíj összegének a megállapítását.

[4] A másodlagos fellebbezési kérelme vonatkozásban arra hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján, hogy az alperesnek megítélt 1.150.000 forint munkadíj kirívóan eltúlzott az alperest képviselő ügyvéd által az elsőfokú eljárásban elvégzett ügyvédi tevékenységhez képest. Előadta, hogy az alperes az eljárás során mindössze egyetlen 12 oldalas írásbeli beadványt terjesztett elő, amelynek az elkészítése 8 munkaórát vett igénybe, és egy két óra időtartalmú tárgyaláson vett részt. Rámutatott, hogy az összesen 10 óra időtartalmú ügyvédi tevékenység elsőfokú bíróság által megítélt összege alapján 115.000 forint óradíja számítható, ami jelentősen eltúlzott. Kifejtette, hogy az ügyvédi munkadíj magas összegét a magas pertárgyérték sem indokolja figyelemmel arra, hogy a per az első tárgyaláson befejeződött.

[5] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részének a helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Érvelése szerint a felperes elsőfokú perköltség mellőzésére irányuló fellebbezési kérelme jogszabálysértő, mert a másodfokú eljárásban a felek már nem módosíthatják a kérelmüket. Hivatkozott arra, hogy a felperes a perfelvétel lezárását megelőzően nem terjesztett elő ilyen igényt, a fellebbezése pedig csupán olyan indokokat ismétel meg, amelyeket az elsőfokú bíróság már figyelembe vett az elsőfokú perköltség összegének a megállapításakor.

[6] Előadta, hogy a per tárgyának az értéke 43.765.000 forint, az ügyvédi munkadíjat pedig írásbeli megbízási szerződésben a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a és a 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján határozták meg. Kifejtette, hogy a megbízási szerződésben kikötött megbízási díj összege 3.282.375 forint volt, amit az elsőfokú bíróság a mérlegelési jogkörében eljárva már 1.150.000 forintra mérsékelte. Hangsúlyozta, hogy a jogi képviselője mind a per megindítását megelőzően, mind a per alatt érdemi tevékenységet végzett az ügyben. Álláspontja szerint a felperesnek észlelnie kellett volna, hogy a követelése elévült, ezért már nem érvényesíthető bírósági úton, ennek ellenére indította meg a jelentős pertárgyértékű eljárást.

[7] Fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító rendelkezése, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kizárólag az elsőfokú ítéletnek az alperest a felperes részére 1.150.000 forint perköltség fizetésre kötelező rendelkezését bírálta felül.

[8] A felperes fellebbezése nem alapos.

[9] A Pp. 83. § (1) bekezdése szerint – főszabályként – a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg. A felperes teljes pervesztességére tekintettel a pervesztes felperesnek kellett megtérítenie az alperes elsőfokú eljárásban ügyvédi munkadíjként felmerült perköltségét. Az alperes perköltsége az általa megbízott ügyvéd munkadíja - az az összeg, amit az alperesnek a jogi képviselője által elvégzett munka ellenértékéként ki kell fizetnie.

[10] Az alperes az érdemi ellenkérelmében mindösszesen 3.432.375. forint ügyvédi munkadíjat számított fel [Pp. 81. § (1) bekezdés], konkrétan megjelölte ezt az összeget, és csatolta a közte és az ügyvédje között létrejött ügyvédi megbízási szerződést. A benyújtott tételes költségjegyzéken a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-át jelölte meg, amely egyértelműen a becsatolt ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj felszámításra vonatkozó rendelkezést is magában foglalja [2. § (1) bekezdés a) pont]. Erre tekintettel nem volt sem pontatlan, sem bizonytalan, hogy az alperes pontosan milyen összegű és min alapuló ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésre kéri kötelezni a felperest.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal kapcsolatban arra mutat rá, hogy nem volt eljárásjogi akadálya a felperes fellebbezése érdemi elbírálásának, mert a Pp. 373. § (1) bekezdése szerint a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során a keresetet, a viszontkeresetet, a beszámítást és az ellenkérelmet nem lehet megváltoztatni. Az alperes által – az érdemi ellenkérelemben – felszámított és a felperes pervesztessége esetére megfizetni kért perköltség nyilvánvalóan nem a felperes keresete és arra az alperesnek nem kellett ún. viszont ellenkérelmet sem előterjesztenie, ezért nem alkalmazható a Pp. 373. § (1) bekezdésének rendelkezése. A Pp. 82. § (1) bekezdése alapján a bíróság az eljárást befejező határozatban hivatalból dönt a felszámított perköltség viseléséről, ezért a felperes az ítélet elleni fellebbezésében támadhatta az elsőfokú ítéletnek az őt perköltség fizetésre kötelező rendelkezését függetlenül attól, hogy az elsőfokú eljárásban nem kifogásolta a felszámított ügyvédi munkadíj összegét.

[12] Az ügyvédi munkadíj összegének mérséklése, a felszámítotthoz képest alacsonyabb összegben való megállapítása csak kivételesen és objektív szempontok alapján lehetséges. A Kúria felülvizsgálati eljárásában hozott, Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében részletes iránymutatást adott ezekkel a szempontokkal kapcsolatban, amely precedensképes határozatban foglalt jogértelmezéstől a Fővárosi Ítéltábla nem kíván eltérni.

[13] A Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben rögzített ügyvédi munkadíj bíróság által történő mérséklése a szerződéses szabadság alapelveivel szemben csak akkor kerülhet sor, ha a kikötött ügyvédi munkadíj nem áll arányban a felet képviselő ügyvéd által a perben ténylegesen elvégzett ügyvédi munkával. Az elsőfokú bíróság helytállóan alkalmazta az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj kivételes mérséklésére vonatkozó jogszabályi rendelkezést.

[14] Az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy az alperest képviselő ügyvéd egy perfelvételi iratot (érdemi ellenkérelmet) szerkesztett az eljárás során, és egy két óra időtartamú tárgyaláson vett részt, és emiatt 70%-kal mérsékelte az alperest képviselő ügyvéd munkadíját. A felperes ugyanezekre, az elsőfokú bíróság által már mérlegelt és a felperes javára értékelt tényekre hivatkozással nyújtotta be a fellebbezését.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az alperes javára megítélt elsőfokú ügyvédi munkadíj további mérséklését nem találta teljesíthetőnek, ugyanis a Kúria fent hivatkozott döntése alapján abból kell kiindulni, hogy a perben megállapított ügyvédi munkadíj nem az ügyvéd nettó, személyes jövedelme, hanem az vállalkozási bevétel, ezért nem kizárólag az adott perben elvégzett munka díja, hanem az ügyvéd ebből finanszírozza a tevékenysége végzéséhez szükséges és indokolt összes kiadását. Az alperest képviselő ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége megfelelt a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek, az ügyvéd e feladatait megfelelően és a per befejezését és perkoncetráció elvét (Pp. 3. §) mindenben támogató módon, a határidők és az eljárásjogi szabályok betartásával látta el. Az alperest képviselő ügyvédnek több időt kellett fordítania az érdemi ellenkérelem előkészítésére, a féllel való kommunikációra, mint magának az érdemi ellenkérelemnek a megírására. Ezzel az ügyvédi munkával – a pertárgyértékre is figyelemmel - arányban áll az elsőfokú bíróság által az alperesnek elsőfokú perköltségként megítélt jelentősen mérsékelt összegű ügyvédi munkadíj.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a Kúria hivatkozott precedensképes határozata alapján kiemeli, hogy a perben ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység arányossága szempontjából nem vizsgálható, hogy az ügyvéd beadványa milyen terjedelmű volt - nem lehet a beadványok oldalszámához és a bíróságon eltöltött időhöz kötni a költségigényt, mert a perköltség viselése kizárólag a fél pernyertességén-pervesztességén alapul. A felperes által megjelölt magas pertárgyérték egyfelől meghatározza az ügyvédi munkadíj nagyságrendjét, másfelől magasabb és fokozottabb ügyvédi felelősséget alapoz meg, ami nem hagyható figyelmen kívül az ügyvédi munkadíj összegének meghatározása (esetleges mérséklése) körében.

[17] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes által, konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül felszámított és megállapítani kért 250.000 forint összegű másodfokú ügyvédi munkadíjat mérlegeléssel állapította meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján – figyelemmel a 1.150.000 forint fellebbezési pertárgyértékre.

Dr. Lente Sándor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

Dr. Csóka István s.k.

bíró